

*„Shilályi prejiá,
Páñori me tut ‘dáv!
Náñi me tut kámáv,
Andakode prejiá,
Odoy tut čicíden,
Odoy tut ferinen,
Odoy tut may kámen,
Mashurdaloastyár!“*

*„Треско, тука теб оставям
и на таз’ вода те давам!
В мене ти не стъпвай вече,
Отпътувай надалече,
Грижда дето ще намериши,
Покрив дето ще намериши,
Обич дето ще намериши,
Машурдало, помогни!“*

Това е забележително заклинание, което ни отвежда при истинското езичество. Машурдало, или по-правилно – Машмурдало (*Mâshmurdálo*), Масмердо при английските цигани, означава убиец на месо. Той е горски великан – обитава горите и прави това, което е привично и на престъпниците, спотайва се в отдалечени гъсталаци и уединени скалисти местности, където дебне за зверове и хора, за да ги погълне. На онзи, които са наясно, не е нужно да казвам, че месото от бял човек е като превъзходно пилешко, а месото от негър е много по-добро от яребичето и Машмурдало като обикновен и прост дивак предпочита хората пред животните. Машмурдало не е придирчив, точно както онзи германски селянин, който когато намерил мишка в супата си, отбелязал: „Все е месо“. Той е пазител на велики съкровища; като повечето хора от „авангарда на приемачеството“ той знае къде са „парите“, но за разлика от тях е забележително глупав и много лесно могат да му измъкнат всичко ценно. Но ако някой го стори, Морганте, неговият верен слуга, ще помогне на своя благодетел или със заем, или с чудовищната си сила. В много отношения той има забележителни прилики с двама великани от митологията на американското племе Алгонкин, особено с *At-was-kenni ges* – Духът на Гората, който е също толкова могъщ, добродушен и глупав, и с Чену – великан-канибал, който умеет да се отблагодарява на своите приятели, както и с някои индуски богове. Очевидно тук циганите са смесили няколко ориенталски същества в едно. Това е процес, който се наблюдава при упадъка на митологиите, както и на езиците. В младостта на речта, както и в нейната старост, много думи, изразяващи различни понятия, но звучащи прибли-